

**ת"פ 68102/11 - מדינת ישראל נגד א. ס. ל כנרת אחיזות
בע"מ, אנס זבידאת, אימן זבידאת, מאהר זבידאת**

בית הדין האזרחי לעבודה חיפה

ת"פ 68102-11-20

לפני: כב' השופטת קרן כהן

הנאשמים: מדינת ישראל
עו"כ עוזי חניה אנטואנט

- הנאשמים:
1. א. ס. ל כנרת אחיזות בע"מ
2. אנס זבידאת
3. אימן זבידאת
4. מאהר זבידאת
עו"כ עוזי חניה אנטואנט

החלטה

1. לפני בקשת הנאשמים לביטול כתוב האישום שהוגש נגד מטעמים של הגנה מן הצדק בשל אי חוקיותם לפני הגשת כתוב האישום (להלן: **הבקשה**).

指出 כי הנאשמים הללו אף טענה של אכיפה ברורנית בשל אי הגשת כתוב אישום נגד חברת "בונה הצפון" חברה קבלני בנין עכו בע"מ, החברה שלא על פי הנטען בכתב האישום סייפקו עובדים ללא היתר כדין (להלן: **המזמין**), אולם חזו בהם מהטענה לאחר שהתברר כי הוגש נגד כתוב אישום.

הנאשמים

2. **הנאשמה 1**, א.ס.ל. כנרת אחיזות בע"מ, היא חברת שעוסקה בזמן הרלוונטיים לכתב האישום במתן שירותים כוח אדם ואספקת עובדים. כתובתה הרשומה היא ביישוב סח'נין (להלן: **הנאשמה**).

3. **הנאשם 2**, מר זבידאת אנס, היה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הבעלים של הנאשמה ומנהל פעיל בה.

4. **הנאשם 3**, מר זבידאת אימן, שימש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כמנהל פעיל בנאשמה.

עמוד 1

. 5. **הנאשם 4**, מר זבידאת מאהר, שימש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כמנהל פעיל בנאשםת.

הרקע לבקשה וההליכים המשפטיים

. 6. **ביום 27.11.2020** הוגש נגד הנאשמים כתב אישום.

בכתב האישום מייחסות נאשםת עבירה של שימוש כקובלן כוח אדם ללא רישיון כדי לפי סעיפים 2(א) ו-20 לחוק העסקת עובדים על ידי קובלני כוח אדם, התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק העסקת עובדים**) וכן עבירות של הפרעה למפקח לפי סעיף 20(ג) לחוק העסקת עובדים, סעיף 15ג לחוק שכר מינימום, התשמ"ג-1987 (להלן: **חוק שכר מינימום**) וסעיף 36(א) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954 (להלן: **חוק ארגון הפיקוח**).

כמו כן, בכתב האישום מייחסים נאשמים 2 - 4 עבירות של הפרת חובת פיקוח של נושא משרה לפי סעיפים 2(א) ו-21 לחוק העסקת עובדים וכן עבירות של הפרעה למפקח לפי סעיפים 20(ג) ו- 21 לחוק העסקת עובדים, סעיף 15ג לחוק שכר מינימום וסעיף 36(ה) לחוק ארגון הפיקוח.

. 7. על פי העובדות שפורטו בכתב האישום בחודשים ינואר עד Mai 2019 עסקה הנאשםת כקובלן כוח אדם ללא החזקת רישיון כדי וסיפקה שבעה עובדים למזמיןנה.

עוד נטען כי במסגרת הלि�י החקירה נשלחו לנאים דרישות להמצאת מסמכים ויזמונם לחקירה בגין העבירות המייחסות להם, אך לא הם לא העבירו מסמכים ולא התייצבו לחקירה. אי לכך, נטען כי הם פגעו בחקירת החשדות נגדם והפריעו למפקחים להשתמש בסמכויות החקירה המוענקות להם. לפיכך, בכתב האישום ייחסו לנאים עבירות של הפרעה למפקח ועבירה של הפרת חובת הפיקוח, כאמור.

הנאשמים טרם השיבו לכתב האישום.

. 8. **ביום 8.3.2021** התקיים דיון במעמד הצדדים, שבו ביקשו הנאים לבטל את כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק.

. 9. המאשימה הגישה תגובה בכתב והנאשמים השיבו ל答复. בהמשך הודיעו הנאים כי אינם עומדים על קיום דיון בבקשת המקדמית וכי הם מסכימים כי ההחלטה תינתן בכתב.

. 10. יזכיר כי לאחר הودעת הנאים הגישה המאשימה תגובה קצרה לשובת הנאים.

טענות הצדדים

. 11. **הנאשמים** טענו כי לא נחקרו על ידי גורמי החקירה לפני הגשת כתב האישום נגדם. מדובר בפגם חמוץ

והגשת כתב האישום עומדת בסתירה לעקרונות של צדק והגינות. תנאי סף להגשת כתב האישום היא חקירת חשוד על העבירות המוחשיות לו וממן הزادנות נאותה להעלות את טענותיו לפני גורמי החקירה. אי ביצוע חקירה לפני הגשת כתב אישום פוגעת בקיומו של הליך הוגן.

עוד נתען כי המאשימה התעלמה מהחובה המוטלת עליה לחקור את הנאים לפניה הגשת כתב האישום ורק הפנתה לדרישות והזימונים שנשלחו להם. בהתאם לפסיקה, חשוד לא חייב להתיצב לחקירה, אולם לחקור יש סמכות לעכב אותו ולגבות ממנו עדות, דבר שלא נעשה. لكن, לא ניתן להסתפק בשילוח זימונים לחקירה. כמו כן, אין ראייה לכך שהדרישות להציג מסמכים והזימונים לחקירה שנשלחו לנאים התקבלו על ידם. הרישום באתר האינטרנט של דואר ישראל אינו ראייה על ביצוע המצאה. כמו כן, על חלק מאישורי המסירה חתום מר מוחמד ابو רייא שאינו מוכר לנאים. אי התיצבות לחקירה אינה עבירה פלילית.

בנסיבות אלה, משכתב האישום הוגש לפני חקירת הנאים הוא בלתי חוקי ודינו להבטל.

12. **המאשימה** טענה כי נשלחו לנאים דרישות להציג מסמכים וזימונים לחקירה תחת זהירותה וכי המפקח אף שוחח טלפונית עם הנאים 3, אולם הם לא התיצבו לחקירה, לא המציאו את המסמכים שהבקשו ולא יצרו קשר עם המפקח.

לענין הדרישות להציג מסמכים נתען כי מאישורי המסירה עולה כי הן נמסרו לנאים. על אישורי המסירה של הדרישות שנשלחו לנאים ולנאים 2 חתום מיפה כוח בשם מר מוחמד ابو רייא ועל אישורי המסירה של הדרישות שנשלחו לנאים 3 ו-4 חתום מר סלאמה. עוד נתען כי מפקח המאשימה שוחח טלפונית עם הנאים 3 והודיע לו הדרישה להציג מסמכים. הנאים 3 העביר למפקח באמצעות ה"וואטסאפ" את מספר הטלפון של נאים 2 וביקש ארכה להציגת המסמכים, אולם בסופו של יום לא המציא מסמכים כלשהם.

לענין הזימונים לחקירה נתען כי לנאים 2 נשלחו שלושה זימונים לכתובת שפורהה בדו"ח רשם החברות ולכתובת הפרטית של הנאים 2: הזימון הראשון של שני הנאים הוחזר בציון "לא נדרש", כשהלכה היא שבנסיבות אלו ישנה חזקת מסירה ויש לראות בנאים כמה שקיבלו את הזימונים; הזימון השני של הנאים הוחזר בציון "מען בלתי מספיק" ואילו הזימון של הנאים נמסר לידו; הזימון השלישי של הנאים "נמסר לידי הנמען הרשות" ועליהם חתום מר מאהר (הנאים 4).

הזמן שנשלח לנאים 3 התקבל והוא חתום על אישור המסירה ואילו הזמן שנשלח לנאים 4 נשלח בדואר רשום ובהתאם לרישום באתר האינטרנט של דואר ישראל נמסר לנמען.

הנאים בחרו לא לשתף פעולה עם גורמי החקירה וכן יש לדחות את בקשתם.

דין והכרעה

התשתית המשפטית

גמם או פסול

13. הטענה המקדמית של "פגם או פסול בכתב האישום" מעוגנת בסעיף 149(3) לחסד"פ אשר כולל רשיימה של טענות מקדימות אותן רשאי הנאשם לטען במסגרת ניהול ההליך הפלילי.

לענין "פגם" בכתב האישום נקבע[1] כי "...**פגם** בכתב האישום הוא פגם בפרט מהותי המבטא יסוד מיסודות העבירה או פרט חיווי להציג התנהגות הנאשם או פרט בלבדו לוקה הוראת תיקון בחוסר דיוק (ראו יעקב קדמי, על סדר הדין בפליליים, חלק ב', עמ' 1279 - 1280). גם בקשר לטענה מסווג זה מוסמן בית המשפט להורות על תיקון כתב האישום (סעיף 150 לחוק סדר הדין הפלילי) וגם כאן הוא יעשה כן אם יתרור כי לא נפגעה זכותו המהותית של הנאשם להגן על עצמו".

כמו כן, "פסול" בכתב האישום משמעתו היא אי עמידה בדרישות החוק בנוגע לכשרותו או תקפותו של כתב האישום, לרבות ציוון פרטיהם אסורים במסגרתו כגון הרשעות קודמות[2].

הגנה מן הצדק

14. "הגנה מן הצדק" היא יציר הפסיכיקה. דוקטרינה זו מכירה בסמכותה של הערכת השיפוטית לבטל כתב אישום שהגשות או בירורו עומדים בסתריה לעקרונות של צדק והגינות משפטי. מקורה הוא במשפט המקובל האנגלי והוא אומצה במשפט הישראלי בפסקת בית המשפט העליון בעניין **יפת**[3]. באותו עניין נפסק שאמת המידה להחלה הגנה מן הצדק היא "התנהגות בלתי נסבלת של הרשות".

15. בעניין **בורוביץ**[4] הקיל בית המשפט העליון באמת המידה הנדרשת להחלה הגנה מן הצדק. נפסק כי הגנה תחול כאשר ניהול ההליך הפלילי פוגע באופן ממשי בתחום הצדק והגינות, כפי שהן נתפסות בעיני הערכת השיפוטית. וכך פסק בית המשפט העליון:

"**עיקר עניינה של הגנה מן הצדק הוא בהבטחת קיומו של הילך פלילי ראוי, צודק והוגן. בעיקרונו עשויה** אפוא הגנה לחול בכל מקרה שבו קיומו של הילך פלילי פוגע באופן ממשי בתחום הצדק והגינות **כפי שהוא נתפסת בעיניו של בית-המשפט. מטרת החלטתה של הגנה היא לעשות צדק עם הנאשם, ולא לבוא** חשבון עם רשות האכיפה על מעשיה הנפדים. ואולם לרוב (אם כי לא תמיד) תיוחס הפגיעה בצדקהו **ובהיגינותו של הילך הפלילי להתנהגות נסdet של הרשות, ובמקרים כאלה אכן מוטל על בית-המשפט** לבקר את מHALICHEN. ברם לא כל מעשה נסdet שעשו הרשות החוקרת או המאשימה או רשות מעורבת **אחרת יצדיק את המסקנה שדין האישום להבטל מטעמי הגנה מן הצדק בין מפני שבאיוזן בין האינטרסים** הציבוריים המתנגדים גובר העניין שבקיים המשפט, ובין (זהה כמדומה המצב השכיח) מפני שבידי בית-המשפט מצוים כלים אחרים לטיפול בנסdet מHALICHEN של הרשות. **ביטולו של הילך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהוות אפוא מהלך קיצוני שבית-המשפט אינו נזק לו אלא במקרים חריגים ביותר. בדרך כלל** ידרש הנאשם להראות שהתקיים קשר סיבתי בין התנהגות הנסdet של הרשות לבין הפגיעה בזכותו, **עם זאת אין לשול אפשרות שהפגיעה בתחום הנסdet של הרשות לא להתנהגות שערוריתית של הרשות, אלא למשל לרשלנותן, או אף לנسبות שאין תלויות ברשות כל-יעיקר אך חמיכות, וمبرשות,** בבירור את המסקנה כי במקרה הנתון לא יהיה ניתן להבטיח לנימוקים ממשט הוגן, או שקיומו של

ההיליך הפלילי יפגע באופן ממשי בתחושים הצדק וההגינות. אך נראה כי מצב דברים כזה אינו צפוי להתרחש אלא במקרים חריגים ביותר.

ההכרעה בשאלת אם המקירה שלפני בית-המשפט מצדיק את החלטה של הגנה מן הצדקה, אמורה לשקף איזון נאות בין מכלול הערכדים, העקרונות והאינטרסים השונים הכרוכים בקיומו של ההליך הפלילי.מן העבר האחד ניצבים האינטרסים התומכים בהמשך קיומו של ההליך, ובهم העמדת עבריינים לדין ומיצוי הדין עמהם; הוצאת האמת לאור; קיומם של מנגנוני גמול, הרתעה וענישה; שמירה על ביטחון הציבור; הגנה על זכויותו של הקורבן הנפגע. מן העבר השני ניצבים האינטרסים השולטים, במרקם הקונקרטי, את המשך קיומו של ההליך, ובهم הגנה על זכויות היסוד של הנאשם; פסילת מהלכיה הנפסדים של הרשות והרתעתה מפני נקיטת מלחכים דומים בעתיד; שמירה על טוהר ההליך השיפוטי; שמירת אמון הציבור בבית-המשפט" (ההדגשות הוספו - ק.כ.).

בהתאם פסק הדין נפסקו אמות המידה למקרים שבהם יש להחיל הגנה מן הצדקה, בזו הלשון:

"שאלת ההחלטה של הגנה מן הצדקה נתון טעונה בחקירה בת שלושה שלבים: בשלב הראשון על בית-המשפט לזהות את הפוגמים שנפלו בהליך שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמו על עצמתם במנוגתק שאלת אשמו או חפותו. בשלב השני על בית-המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפוגמים יש משום פגיעה חריפה בתחושים הצדק וההגינות. בשלב זה נדרש בית-המשפט לאזן בין האינטרסים השונים, שהעיקריים שבהם פורטו לעיל, תוך שהוא נתונים על נסיבותיו הקונקרטיות של ההליך שבפניו. בתווך כך עשוי בית-המשפט לייחס משקל, בין היתר, לחומרת העבירה המיוחסת לנายนם; לעוצמת הראיות (הלאוריות או המוכחות) המבוססות את אשמו; לנסיבות האישיות של הנאשם ושל קורבן העבירה; למידת הפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן; לחומרת הפגיעה בזכויות הנאשם ולנסיבות שהביאו לגרימתה; למידת האשם הרובץ על כתפי הרשות שפוגעה בהליך או בגיןם וכן לשאלת אם הרשות فعلה בזדון או בתום-לב.ברי כי ב痼שות האיזון בין השיקולים הנגדיים ייחס בית-המשפט לכל אחד מהשיקולים את המשקל היחסי הראוי לו בנסיבותיו הקונקרטיות של המקירה הנתון. כן למשל ככל שמעשה העבירה חמור יותר, יגבר משקלו של האינטרס הציבורי שbehameda לדען, וככל שמעשה הרשות שערוריית יותר, ופגיעה בגיןם ובנסיבותיהם חמורה יותר, יגבר משקלו של האינטרס הציבורי שבשמירת זכויותו של הנאשם ובריסוק כוחה של הרשות. בשלב השלישי, משוכנע בית-המשפט כי קיומו של ההליך אכן הכרוך בפגיעה וחריפה בתחושים הצדק וההגינות, עליו לבחון אם לא ניתן לרפא את הפוגמים שהתגלו באמצעותים מותנים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב-האישום. בין היתר, עשוי בית-המשפט לקבוע כי הפגיעה שנגרמה לנายนם, אף שאינה מצדיקה את ביטול כתב האישום שהוגש נגדו, מצדיקה היא את ביטולם של אישומים ספציפיים, או תהא ראייה להישקל לטובתו בקביעת עונשו, אם יורשע. כן עשוי בית-המשפט לקבוע כי תיקון הפגיעה יכול שייעשה במסגרת בירורו של המשפט, כגון בבירור שאלת קובלותה של ראייה שהונאה תוך שימוש באמצעותים פסולים.

דוקטרינת ההגנה מן הצדקה עשויה לחול, בין היתר, אם שוכנע בית-המשפט בצדקת טענתו של הנאשם כי ההחלטה להעמידו לדין חריגה בבירור ממתחם הסבירות. לעניין אופי הביקורת שבידי בית-המשפט פלילי לקיים על צדקה הגשתו של כתב-אישום, נבקש להעיר: החלטה '*שגויה*' להגיש כתב-אישום - כמוות כהחלטה '*שגויה*' שלא להגישו - נתונה, גם היא, לביקורתו של בית-המשפט גבוהה לצדק. אך לא פעם

פסק, כי תרופתו הרגילה של נאשם המבוקש להשיג על סבירות האשמהו היא בטענת 'הגנה מן הצדק' שהמסגרת המתאימה לבירורו הוא ההליך הפלילי גוף... אף בMOVEDן מביקורתו של בית-המשפט הגבואה לצדק, בחינת סבירות שיקול-דעתה של הרשות המאשימה על-ידי הערכאה הפלילית עשויה להקיף גם את השאלה אם בנסיבות העניין הנוכחי יש בהגשת כתב-האישום כדי לפגוע באופן חריף בתחום הצדק וההגינות. לכואורה הרוי זה מבחן רחב ונגיש. אען תימה - ואפשר שדווקא משומן כך - הפעלתו הלכה למעשה, היא למקרים יוצאי-דופן, מחייבת זהירות רבה" (הדגשות הוספו - ק.כ.).

16. ביום **15.5.2007** תוקן סעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי העוסק בטענות המקדמיות אותן הנאשם רשאי להעלות והוסף עילית הגנה מן הצדק. זההו נוסח הסעיף המתווך:

"לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובهن -

.....

(10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתריה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

17. בעניין טגר בע"מ[5] דין בית הדין בתיקון לחוק והבהיר שעיל טענת הגנה מן הצדק חל סעיף 150 לחוק סדר הדין הפלילי הקובע שאם "נתקבלה טענה מקדמית, רשאי בית המשפט לתקן את כתב האישום או לבטל את האישום...". מכאן, שקיבלה טענה זו לא מובילה בהכרח לביטול האישום.

בבית המשפט העליון הוסיף כי על הערכאה השיפוטית לפעול באופן הבא:

"יעגונה של הגנה מן הצדק בחוק מפורש והעדפת מבחן 'סתירה מהותית' על פני מבחנים מצמצמים יותר, אפשר ויסמן נוכנות להרחב במידת מה את תחומה של הגנה. עם זאת, נראה כי המחוקק לא התכוון להביא לשינוי דרמטי באופיה של הגנה. בין ההצעות השונות שעמדו בפניו הוועדה.... מבחן 'סתירה מהותית' אומץ בסופו של דבר בתיקון לחוק הוא הקרוב ביותר באופיו למבחן 'פגיעה המשמשת' שנקבע בפרשת בורובייז. לא פגעה חמורה, ואף לא קיצונית, אלא פגעה מהותית שהולמת כאמור את 'הרף המרוכך' שבפרשת בורובייז. לפיכך, ספק אם יש בכיניסטו של תיקון לחוק משום מהפכה בהשוואה למכבב הקיים מאז החלטת בורובייז. הגנה מן הצדק, כך נראה, הייתה ונותרה טעונה שיש לקבל במקרים חריגים בלבד. עם זאת, אין בדעתנו לקבוע מסמורות בשאלת האם הביא עימו תיקון לחוק שנייני בנקודת האיזון, שכן, כפי שנראה, אין הדבר נצורך לעניינו. אבקש להזכיר שאלה זו לעת מצוא, אשר אני מניחה שאינה רוחקה. באשר לשלבוי הבדיקה בהם יש להבהיר את טענת הגנה מן הצדק, נראה שאין סיבה לשנות מהמבחן התלת שלבי שנקבע בפרשת בורובייז".

18. בית הדין הארץ[6] קבע כי "Ճחית טענת 'הגנה מן הצדק' אינה מביאה מניה וביה להרשעת הנאשם. בית המשפט חייב להביא בחשבון בעת שיקילת הראיות והעדויות בתיק את טענת הנאשם, לפיה

ארעו מחדלים בחקירת המקרים, ויש שטענה זו תביא לזכויו, בשל הסיבה שהתביעה לא עמדה ברף המוטל עליה להוכיח את אשמתו של הנאשם מעיל לכל ספק סביר. כמו כן מחדלים אלה עשויים לפעול לזכות ההגנה".

הכרעה

19. **לאחר ששלתי את טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות, כפי שיפורט להלן.**
20. **ראשית,** לא עלה בידי הנאים להראות, בשלב זה של ההליך, כי נפל פגם או פסול בכתב האישום או שיש בהגשתו פגעה בתחושים הצדק וההגנהות.

חקירה חשוד לפני הגשת כתב אישום ושמיעת טענותיו ביחס לחשדות המועלות נגדו, מבטיחה קיומו של הליך הוגן והגעה לחקירה האמת על ידי המאשימה. אי ביצוע הליך חקירה מצאה על ידי המאשימה, לרבות בוחינת טענות שעשוות לפעול לטובת החשוד, עלולה להימצא כמחדל חקירה שבגינו במקרים מסוימים ניתן להורות על ביטול כתב האישום.

עם זאת, יש להבדיל בין מקרים שבהם לא ניתנה לחשוד הזדמנות להשמיע את טענותיו למקרים שבהם החשוד לא נצל את הזדמנות שניתנה לו על ידי המאשימה לפני הגשת כתב האישום להשמיע את טענותיו.

מהמסמכים שצורפו לתגובה המאשימה עולה לכואורה כי נשלחו לנאים זמינים לחקירה ודרישות להמצאת מסמכים בדואר רשמי; כי נמסרה לנאם 3 הדעה טלפונית על הליך החקירה המתנהל נגדו ונגד יתר הנאים; כי המפקח שוחח טלפונית עם הנאשם 3; כי הנאם 3 ביקש באמצעות מסרונו להאריך את המועד להגשת המסמכים שהתבקשו.

הנאים טענו כי אינם מכירים את מר אבו רייא שחתום על אישורי המשירה, אולם לא התייחסו ליתר אישורי המשירה, לטענה על השיטה שנערכה עם הנאשם 3 ולמסרונו שליח الآخرון למפקח.

טענות הנאים הן טענות עובדיות שמן הראיו לבחון אותן במהלך שמייעת הראיות בהליך ולא ניתן להכריע בהן במסגרת הטענה המקדמית של הגנה מן הצדק. אם יתברר כי המאשימה לא הוכיחה את האמור בכתב האישום ולא הרימה את הנטול המוטל עליה בנוגע למסירות הזמינים לחקירה והדרישות להמצאת מסמכים לידי הנאים - הם יזוכו.

בנסיבות אלה, לא התקיימו במקרה זה התנאים שנקבעו בפסקה להחלטת דוקטרינת ההגנה מן הצדק.

21. **שנית,** במקרה זה מייחס כתב האישום לנאים עבירות של הפרעה למפקח בגין אי שיתוף פעולה עם החקירה ואי התיאיבות לחקירה, על אף שזמננו לכואורה כדין. מכאן, שטענת הנאים שיש לבטל את כתב האישום בשל אי חקירתם לפני הגשת כתב האישום וזאת לאוושום המוחשיים להם וכן לא ניתן לדון בה לפני

شمיעת הראיות בהליך.

בנסיבות אלה, לא מצאתי כי יש להורות על ביטול כתב האישום בשל אי חקירות הנאים לפני הגשת כתב האישום.

22. **שלישית**, אף אם היה פגם בהתנהלות המאשימה עקב אי חקירות הנאים לפני הגשת כתב האישום, לא שוכנעתי שיש בפגם זה כדי להוביל לביטול כתב האישום נגד הנאים.

כאמור ההלכה היא שלא כל פגם בהתנהלות המאשימה מוביל בהכרח ל走出ה של ביטול כתב אישום ועל בית הדין לבחון אם ניתן לרפא פגם זה ולאפשר את המשך ניהול ההליך. במקרה זה, הנאים לא טוענו שאי חקירותם לפני הגשת כתב האישום תקשה על ניהול הגנטם והם יכולים להטעין את טעונתיהם ולהציג את גרסתם במסגרת ניהול ההליך נגדם. כמו כן, לא ניתן שבביסיס ההחלטה לחייב כתב האישום מבלי שנחקקו עמדות שיקולים זרים, או שאם היו נחקרים היה בכך כדי לשנות את ההחלטה המאשימה וכותב האישום לא היה מוגש.

על כן, אף אם היה נמצא פגם בהתנהלות המאשימה, ולא כך אני סבורה בנסיבות העניין, לא היה בו כדי להוביל לביטול כתב האישום והוא ניתן לריפוי באמצעות טעונתם של הנאים במסגרת ניהול ההליך.

23. **רביעית**, אין בפסק דין אליהם הפנו הנאים כדי לסייע להם ולהוביל לביטול כתב האישום, ונסביר.

בעניין חמוצה[7] קבע בית המשפט העליון שחוובה לחזור חשוד לפני הגשת כתב אישום כדי לקיים הליך הוגן והוראה על השלמת החקירה. עם זאת, לא נקבע בפסק דין שבעל מקורה שבו לא נחקר חשוד לפני הגשת כתב האישום נגדו, הדבר מחייב את ביטול כתב האישום. כאמור, בהתאם לנפקד בעניין בורוביץ יש לבחון אם ניתן לרפא את הפגם באמצעות יותר מאשר ביטול כתב האישום. כאמור, בהתאם לכתב האישום ולמסמכים שצורפו לתגובהה לבקשה עוליה לכאורה שהמאשימה זימנה את הנאים לחקירה ואף דרשמה מהם להציג מסמכים, אולם הם לא עשו כן. בנסיבות אלה, לא מצאתי שנפל פגם בהתנהלות המאשימה ولكن אין להורות על ביטול כתב האישום.

בעניין סולימאן[8] נקבע כי למרות מספר החלטות שניתנו בנוגע להתנהלות המאשימה במסגרת נעשה ניסיון לתקן את הפגם של אי חקירות החשוד באמצעות יותר, הדבר לא צלח, ולכן לא היה מנوس מביטול כתב האישום. עם זאת, עובדות פסק דין זה שונות מעובדות המקירה שלנו. במקרה זה זימנה לכאורה כי המאשימה את הנאים לחקירה ועקב התחמקותם מיחסותם להם בכתב האישום עברות של הפרעה למפקח. אי כך, בשלב זה לא ניתן לקבוע כי המאשימה התעלמה מחובתה לחזור את הנאים לפני הגשת הכתוב האישום ולכן אין בנפקד בעניין סולימאן כדי לסייע לנאים.

24. בנסיבות העניין, לא מצאתי שנפל פגם או פסול בכתב האישום עקב אי חקירות הנאים לפני הגשתו ושניהול ההליך הפלילי נגdam עומד בסתרה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

סוף דבר

25. הבקשה לביטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק עקב אי חקירותם לפני הגשת כתב האישום -

נדחת.

26. דין ההכראה יתקיים ביום 31.5.2021 בשעה 11:00.

ניתנה היום, ו"א איר תשפ"א, (23 אפריל 2021), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

[1] ע"פ (ארצى) 10/43 **אלוניאל בע"מ נ' מדינת ישראל** (24.1.2013).

[2] יעקב קדמי, על סדר הדין בפליליים, חלק ב', עמ' 1280.

[3] ע"פ 3737/94 **יפת נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 221 (1996).

[4] ע"פ 4885/02 **בורוביץ נ' מדינת ישראל**, פ"ד נת(6) 776 (2005).

[5] ע"פ 5672/07 **טגר בע"מ נ' מדינת ישראל**, (7.10.2007).

[6] ע"פ (ארצى) 10-07-8110 מדינת ישראל משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה - יזרעלי (7.3.2011).

[7] דנג"ץ 7491/19 **נאור נ' חמדאן**, (27.4.2020).

[8] ת"פ(-מ) 5565/14 **מדינת ישראל נ' סולימאן**, (19.7.2015).